

Groeigedicht – Schrijfdag 2006

**Sommige dingen zie je beter met je ogen dicht
zie je regenbogen anders kleuren
de kleur van licht in brekend glas
het licht doet streken met de witte was
woorden wolken in kadans
wolkenflarden drogen in de zon
en de zon zakt weg in de zee**

**Sommige dingen hoor je beter met je ogen dicht
soms is het goed niet te horen
vekeman die doet zijn plicht**

Groeigedicht – Schrijfdag 2006

**Niet één hartslag heb ik ooit gepland
liefde, noem ik dit modderkleurig afgekloven been
onbevangen de lijn tussen jou en mij**

**samen hetzelfde denken, hetzelfde voelen maar soms ook
recht tegenover mekaar staan**

**maar samen prijkt in het vaandel, steeds weer
steeds meer en weer, tot het waaien windt
zee en wind en waaien en 't zit ertegen
een groter plan heeft mij gepland
niet langer tussen jou en mij,
het woeien en waaien
Op mijn hartslag waait het over**

Groeigedicht – Schrijfdag 2006

**mensen zijn tranen met een hart van zand,
van maan of meteor
verzanden in een baan gestrand
pas in stilstand word je oog en oor
langzaam lopend de wereld beleven
vederlicht, over een looper**

Herinneringen – een eerste kus, de kermismolen –
lichten op.

**En vingers die reiken, die strelen – van jou
erosie van tranen en kraters van meteor
ontbrokking, ontbrokking, erosie gaat door
met tranen, zonder einde, van maan of meteor**

Groeigedicht – Schrijfdag 2006

**Ik leef van rook en liefde
's morgens lavendel, 's avonds wierook
kauw mijn tanden stuk op afgekloven botten**

de een beetje walgelijke geur van koffie vermengd met
sigaretten maar zo typisch voor jou, mijn lief

**pindakaas en pasta, mijn dag is goed
het verkeerde been van deze morgen is ver weg
ik druk de sigaret uit met mijn verkeerde hand
het leven doet mij liefdend roken
spookverlangen naar een verkeerd land
en ik adem mijn verlangen uit**

Groeigedicht – Schrijfdag 2006

mensen zijn van tranen met een hart van zand,
van maan of meteor
in een dal van gewapend beton

soms heel zacht
eenzaam wachtend, het wonder
of juist zonder traag geduld

mensen zijn van warmte in elk geval
de liefde door elk van ons omarmd
en herinneringen vervliegen te snel

maar de tijd zal komen
dat ze bijten in het hart van ons zand

Groeigedicht – Schrijfdag 2006

Sommige dingen zie je beter met je ogen dicht
in schemer en duister valt soms
een mespuntje licht
dat gedicht wordt op je huid
en groeit tot een kleurig geluid

blind zie je meer, ademgedachten
proeven van je lippen, dagen worden nachten
daar waar het donker je dromen dragen
- weg van de antwoorden, dicht bij de vragen –
en veraf van de antwoorden

net als vroeger, toen de engelen je hoorden.

Groeigedicht – Schrijfdag 2006

**Ik was twintig toen ik stierf
en wat daarvoor gebeurde ben ik vergeten**

**ik heb enkel nog coördinaten,
die ik vasthoud met een klem
een beklemming van de tijd, deze richtingloze moord
mijn weg zou tijdloos zijn
maar ik blij bij jou!
Jij houdt mijn herinneringen toch vast?**

**Ook al ben ik dood en ook al ben ik het vergeten
ik doe wel verder en voort
maar ging ik echt wel dood?
Of was alles een illusie,
een onzinnig verhaal zonder begin en einde**

Groeigedicht – Schrijfdag 2006

**Nu ik door je haren blader lees ik...
en vrees ik dat je anders was
zo anders nu dan toen**

**liefde, noem ik jou
als een modderkleurig afgekloven been
en wat er was, gleed onvermijdelijk heen
niet dat ik je vergat, je geur bleef constant
maar geuren vervliegen snel, alleen jij niet**

**je woont in mijn hart, je leeft in mijn zinnen
jouw haren zingen woorden in mijn mond
maar ze sterven in mijn keel ... ooit misschien**

Groeigedicht – Schrijfdag 2006

**Een woord vond mij in een hoekje
'Dag woordkunstenaar,' zei dat woord
--- een begin van een boekje**

**het woord heet liefde
misschien wel verstopt, in een klein hoekje
tussen spinrag en kruimels nam
zij mij ertussen, haar houdgreep
het 'geschreven' woord dan maar
sober en stil vooral
en het woord liefde kroop stil in een hoekje**

Groeigedicht – Schrijfdag 2006

**Niet één hartslag heb ik ooit gepland
niet één manier gevonden
het kwam zomaar,
zoals een blad van de boom valt
loom zacht sierlijk de grond raakt
niet één die het ritme verstoort**

**gehoord wel, ooit, in volmaakt zwijgen
een kwartslag te laat
om de stilte te breken
en dan met stoffer en blik
sterven de nerven met hun herfstsnik**

Groeigedicht – Schrijfdag 2006

**Ik leef van rook en liefde
beleef elke dag opnieuw te kunnen bestaan
zolang ik leef, leeft het schrijven
schrijven is proeven van smakende geuren**

*poëzie is voor regenbottendragende,
andergaanslevende, natuurpuntmierenneukerige,
vogelkaststimulerende, paddetrekoversteekhelpende
klootzakken*

**ik hou van zuivere lucht en kleuren
ik leef van liefde en rook
waar rook is is hoop
die opkringelt en neerdwarrelt als as
en de botten tot gruis vermalen**

Groeigedicht – Schrijfdag 2006

**Nu ik door je haren blader lees ik...
in je ogen dat je al die jaren
hetzelfde boek gebleven bent**

**met steeds een andere bladzij
de letters gaan steeds weer op zoek
een nieuwe zin in je bestaan
ik lees nu woorden die er eerst niet stonden**

**wat wij vonden is gedaan
vierkante beelden, lange en ronde
wandelen en gaan**